

HELTECH:IN AUDIOVISUAALISEN VIESTINNÄN YKSIKKÖ

”Meillä on täällä niin kivaa, että ei malttaisi valmistua ja lähteä pois!” eräs opiskelijoista huikkaa vielä perääni, kun olen jo astumassa ulos Arabianrannan värikkäimmistä opinahjosta, HELTECH:in Audiovisuaalisen viestinnän yksiköstä.

Tässä oppilaitoksessa ei opiskelijahuollon tarvitse kantaa huolta opiskelijoiden opiskelumotivaatiosta ja maanitella heitä opintojen pariin. Täällä vaaditaan aimo annos päättävyyttä, jotta poikaset saataisiin pukattua pesästä maailmalle.

Opiskelijoiden maailmalle luotsaaminen kuuluu opinto-ohjaaja **Arja Oraksen** tehtäviin. Veikkaanpa, että Oraksen työpöydän kupeella oleva keinutuoli on tässä tehtävässä ahkerassa käytössä. Ja miksei olisi. Kuuluuhan keinutuoli nykyisin monen synnytysosastonkin vakiokalusteisiin.

”Yhteishaun kautta pyrkijöiden joukosta valitaan meidän pääsykokeeseen noin kolme kertaa se määrä, mitä meille lopulta opiskelijoiksi otetaan. Kokeessa tilanne nollataan ja pääsemme lähtemään liikkeelle *AaVeen omista tarpeista*” kuvailee Oras hakuprosessia.

Ja selaa samalla esiin viimeisimmät tiedot: ”Tänä vuonna meillä oli hakijoita kaikkiaan 923 ja puolet heistä, tarkalleen ottaen 448, oli valinnut AV-viestinnän ensisijaiseksi vaihtoehdoksi. Valituksi tuli 82”.

MEDIAKYLPLYJÄ JA ILTAOPETUSTA

”Suuntautumisvaihtoehtojahan meillä on viisi: liikkuva kuva, multimedia, digimedia, valokuvaus ja ääni. Kaikkiaan audiovisuaalisen viestinnän opiskelijoita on noin 250 ja sen lisäksi meillä on 50 Mediakylpylässä opiskelevaa nuorta.”

Mediakylpylä on yksi Helsingin opetusviraston neljästä nuorten työpajasta (muut: Metallica, Sininen Versta ja WooDoo -versta). Työpajoissa työttömät helsinkiläisnuoret voivat tutustua työharjoittelun avulla eri ammatteihin ja omiin mahdollisuuksiinsa.

”Tavoitteena on vielä tehostaa tilojemme iltakäyttöä ja siksi meillä on juuri käynnissä haku av-viestinnän perustutkinnon näyttömuotoisen koulutuksen iltalinjalle. Pidämme asiasta infotilaisuuden 1.12.2005. Haku iltalinjalle päättyy tuolloin.”

HILJAISTA KUIN HUOPATOSSUTEHTAALLA

Lähdemme Oraksen kanssa tutustumaan paremmin AaVeen toimintaan. Käytävän seinä peittävät mitä taidokkaimmat hiilipiirroukset. Kurkatessamme autioon kuvataideluokkaan hän pahoittelee:

”Harmi, nyt täällä vaikuttaa hieman hiljaiselta. Viisi toisen vuoden opiskelijaryhmää on juuri lähtenyt puolen vuoden pituisille työssäoppimisjaksoilleen.”

Oras kertoo tavoitteena olevan, että opiskelijat voisivat tehdä lopputyönsä samassa paikassa.

”Oikein hienoja töitä ovatkin päässeet yrityksissä tekemään” huokaa Oras selvää ylpeyttä äänessään ja jatkaa ”Työssäoppimisjakso on nuorelle ponnahduslauta, joka antaa mahdollisuuden saada jalka oven väliin vakituiseen työpaikkaan”.

LOS SERVICIOS. CABALLEROS.

Eri opetuskokonaisuuksien tilat sijaitsevat kukin omassa kerroksessaan. Jokaisella kerroksella on omat sisustusmateriaalinsa ja värytyksensä.

Vyöhyketeema ulottuu yllättäviinkin yksityiskohtiin: vessojen ovien opasteet ovat eri kielillä: espanjaksi, stadin slangiksi...

Opettajilla on kunnan työskentelytilat jokaisessa kerroksessa. Oras kertoo ”Saimme oikein luksustilat opettajille; joka kerroksessa on opettajien oma solu. Se koostuu yhteisestä palaveritilasta ja sen ympärille ryhmittyvistä opettajien henkilökohtaisista työhuoneista. Aika harvassa

Se koostuu yhteisestä palaveritilasta ja sen ympärille ryhmittyvistä opettajien henkilökohtaisista työhuoneista. Aika harvassa paikassa opettajilla on omat työhuoneet!

”TV-studiossamme tehdään opiskelijatöitä. Teemme yhteistyötä mm. Filmitoimittajien kanssa tv:n ohjelmatuotannossa.”

Näytöllä on viimeistä disainusta vaille oleva juorulehti HOH!:n kansi uskomattomine lööppeineen.

paikassa opettajilla on omat työhuoneet!
”Vierailijaväen opettajienkin meillä on ajateltu. Heitä varten on suunniteltu ihan oma huonekalu: liikkuva toimisto. Tosin se on saanut meidän suussa jo lempinimen, rollaattori”.

DOKUMENTOINNIN ARKEA

Siirrymme valokuvien kehityspuolelle ja tapaamme työn touhussa olevan **Jenny Hölttän** (valokuvaus, 1. vuosikurssi). Hän ravistelee kumihanskat kädessä suurta purkkia, joka luultavasti sisältää kehitteillä olevaa filmiä.

Hölttä kertoo opiskelusta AaVeessa ”On ollut tosi kivaa ja olen viihtynyt, koska saa tehdä koko ajan jotakin eikä tarvitse vain istua ja kuunnella. Meillä oli harjoitustyön aiheena kuvata liikettä pitkällä ja lyhyellä valotusajalla”. Jenny keksi kuvata teepussia ja kuppia sekä jalkapalloa. ”Kivoja opettajia ja aineita. Luokkakin on kiva”.

Valokuvauksen opetustilojen yhteydessä on myös ”digitaalinen pimio” eli minilabbiskone. Huoneen keskellä, tiskin takana jököttävällä koneella valmistuvat nopeasti paperikuvat niin digitaalisista tiedostoista kuin perinteisestä filmistäkin.

”On ollut tosi kivaa ja olen viihtynyt, koska saa tehdä koko ajan jotakin eikä tarvitse vain istua ja kuunnella.”

ARJEN DOKUMENTOINTIA

Seuraavan kerroksen aulassa on kiinnostava näyttely, jolla juhlistetaan valokuvauksen opettajan **Erkki Soinisen** 60-vuotispäiviä. Näyttelyn kollaasit kertovat hänen projekteistaan vuosien varrelta.

Yksi projekteista on Karjalan kuvaarkisto, vuoden 2003 EU-projekti. Oras kertoo ”Tavoitteena oli tallentaa kuvaamalla elämää tämän hetken Karjalassa. Opiskelijat lähtivät opettajiensa Kari Helinin ja Erkki Soinisen johdolla tallentamaan Sortavalan ja sen ympäristön elämänmenoa. Kuvasato oli runsas ja huikean hieno”.

”Valokuvat ovat nyt Moskovassa kuvaarkistossa maailmanlaajuisessa levityksessä. Kyseessä on uutiskuvatyylinen kuvapakki.”

VESSANPYTYN LIKASTUS JA MUUTA MUKAVAA

Astumme Oraksen kanssa hissiin ja matkaamme seuraavaan kerrokseen. Oras jatkaa: ”TV-studiossamme tehdään opiskelijatöitä. Teemme yhteistyötä mm. Filmitoimittajien kanssa tv:n ohjelmatuotannossa. Emme polje hintoja tai kilpaile alan kanssa”. Ja kuinka ollakaan, hissin ovien avauduttua edessämme seisoo koomikko **Jojo Ruonansuu**.

Aloitamme kierroksemme lavastevarastosta. Siellä **Maria Hekkala** (liikkuva kuva, 2. vsk) häärii sumutepullon kanssa varaston keskellä seisovan vessanpytyn ympärillä. Hänen tehtävänään on meikata se Jopet-Show:hun sopivaksi. Pönttö on jo luontaiselta väritäänkin ruskea, mutta nyt se on saamassa pinnalleen ylimääräistä patinaa ja elämän jälkiä. Hekkala suihkii sumutepullosta sopivan mustaa väriä ja tasoittelee sitä rievulla.

Siirrymme ns. mustaan laatikkoon.

”Muuten, teimme AV-viestinnän kanssa yhteistyötä myös kuvatessamme MTV3:ssa esitettävää Firmaa”

Se on iso, mustaksi maalattu huone. Keskelle huonetta on pingotettu sininen kangas ja katon teräsristikoihin valkoisia kankaita heijastamaan valoa oikeisiin kohteisiin. Muu osa huoneesta täyttyy lamputa ja muista teknisistä härveleistä sekä pikku hiljaa paikalle ruokatauolta saapuvista osallistujista. Täällä jatkuvat pian Jopet-Shown kuvaukset.

Filmitoimittajien Oy:n tuottaja **Marko Talli** kertoo, että heillä on parhaillaan tekeillä kuusi uutta jaksoa, jotka tullaan esittämään ensi vuoden syyskuussa TV2:ssa. ”Sen verran voin paljastaa, että uusia hahmoja on paljon... Toki vanhat suosikitkin, Kaikkonen ja Baarikärpänen, jatkavat” kertoo Talli.

PEACE JA RESPECT SANOI ARTTU

Tuottaja Talli innostuu ”Muuten, teimme AV-viestinnän kanssa yhteistyötä myös kuvatessamme MTV3:ssa esitettävää Firmaa”.

Sen viidennessä jaksossa Cogiton toi-

mitusjohtajan, **Artun (Tommi Korpela)** filosofinen potenssi ja sen myötä kompetenssi ovat hakusessa. Itse-epäilyn hetki kiittää ohi ja Arttu, tuo merkitystalouden ekosysteemin armoitettu akrobaatti, on taas vauhdissa. Hän rientää luennoimaan salin täydelle yleisölle ajatteluanalyyseistä, yrityksen viimeisimmästä tuotteistussinnovaatiosta. Visiointi alkaa, kiitos modernin informaatioteknologian, jo taksissa.

”Tässä kohtauksessa jouduimme turvautumaan trikkikuvaukseen.”

”Tässä kohtauksessa jouduimme turvautumaan trikkikuvaukseen. Emme saaneet vapaaehtoisia avustajia niin paljon kuin olisi ollut tarvis. Kuvasimme siksi suurta auditoriota kahdessa osassa: ensin yleisö istui kokonaisuudessaan toisella puolella salia ja siirtyi sitten toiselle puolelle. Takana istuneet siirtyivät samalla eteen istumaan ja päinvastoin. Suuri luontosali näytti täydeltä” paljastaa Talli.

Oras jatkaa ”Niin, meillähän on täällä 300 hengen auditorio täydellisine varustuksineen. Vuokraamme sitä myös ulkopuolisille”.

Paikallisväriä näissä sarjoissa on kuvauspaikkojen lisäksi myös tekijöissä. Molempien sarjojen tuotantotiimiin kuuluu kaksi arabianrantaista: puku- ja maskeeraussuunnittelija **Marjo Federley** ja ohjaaja **Rike Jokela**.

MEDIAN MESTARIT

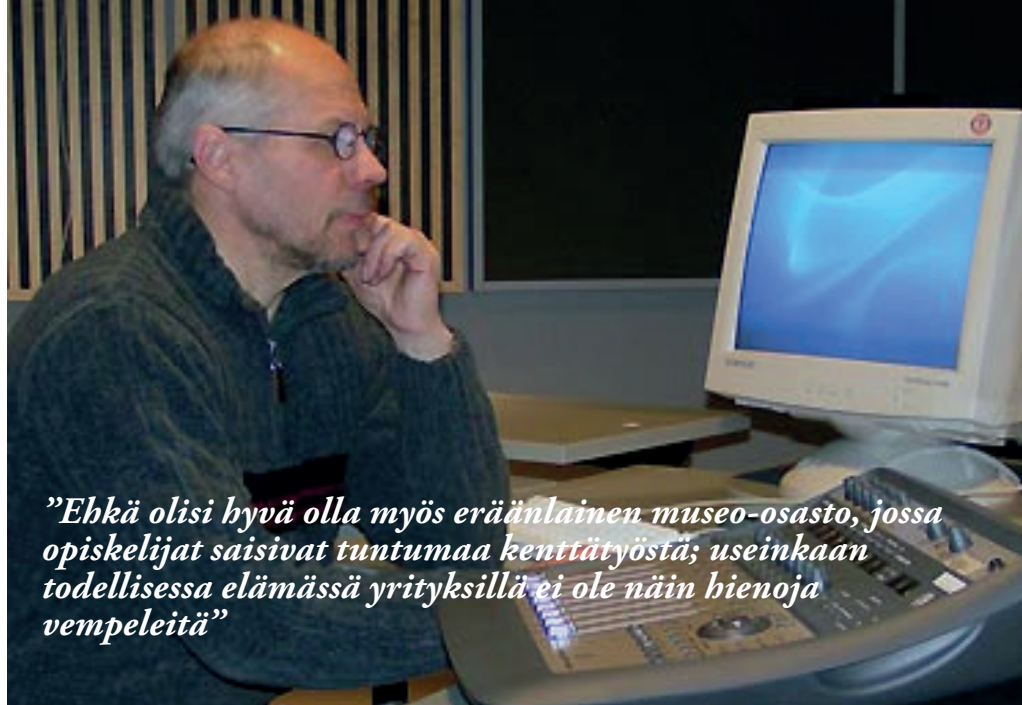
Valokuvauksen 1. vuosikurssin opiskelijoista koostuva ryhmä, **Eikka ”Nisse”**

Pietilä, Roope Salonen ja Toni Kilpinen, on juuri aloittamassa kuvaussessiota pimeässä valokuvausstudioissa. Valkea taustakangas on jo viritetty. Mitä lie työn alla, hauskaa se ainakin tuntuu olevan.

Anu Mustonen (liikkuva kuva, 2 vsk), **Erika Luoto** (valokuvaus, 2 vsk) ja **Kukka Suonio** (valokuvaus, 2 vsk) ovat kuvankäsittelyluokassa tietokoneen äärellä syventyneenä ryhmätyöhön. Näytöllä on viimeistä disainusta vaille oleva juorulehti HOH!:n kansi uskomattomine lööppeineen.

"Kyllä opiskelu on ylittänyt kaikki odotukset!"

"Ehkä olisi hyvä olla myös eräänlainen museo-osasto, jossa opiskelijat saisivat tuntumaa kenttätöistä; useinkaan todellisessa elämässä yrityksillä ei ole näin hienoja vemppeitä"

Kuljemme Oraksen kanssa pitkin käytävää, jonka varrella on videokuvan editointisviittejä. Yhdessä niistä ahkeroi **André Moustgaard** (liikkuva kuva, 2. vsk). Hän on parhaillaan editoimassa eestiläistä Lahemaan luonnonpuistoa käsittelevää lyhytfilmiä. Häiritseen hänenkin keskittymistään tiedusteluillani. *"Kyllä opiskelu on ylittänyt kaikki odotukset!"* vastaa Moustgaard kärsivällisesti.

VIIMEISIMMÄT PELIT JA VEHKEET

"Ääniasioita, elokuvaääntä lähinnä" vastaa opettaja **Hannu Koski** udellesani hänen opetusalaansa. Koski on Heltech:illä tuore kasvo; hän aloitti työt lokakuun alussa.

Mikä oli ensivaikutelma? *"No laitteet ovat huippuhienot; täällä kyllä pystyy tekemään helposti asioita. Näiden laitteiden ohjelmat ovat analogisen maailman kuvia."*

"Ehkä olisi hyvä olla myös eräänlainen museo-osasto, jossa opiskelijat saisivat tun-

tumaa kenttätöistä; useinkaan todellisessa elämässä yrityksillä ei ole näin hienoja vemppeitä" pohdiskelee Koski samalla kun säätelee edessään olevia vipuja ja seuraa tietokoneen näytöltä tapahtumia.

ARABIANRANNAN MODERNI BAROKKI

Vaikuttava kierros kansan *"Legotalotaloksi"* nimeämässä Audiovisuaalisen viestinnän yksikössä päättyy ja Oras saattaa minut rakennuksen kulmalyhtyy. Se on vaikuttava, neljän kerroksen korkuinen lasiaula, jonka ulommaisessa nurkassa on hulpea portaikko. Kierros saa arvoisen loppuhuipennuksen.

Portaikko on rakennuksen suunnitelleen **Pentti Kareojan** (arkkitehti SAFA) sanoin *"moderni sovellus barokkiportaita"*.

Mikäpä muu tyylisuunta sopisikaan paremmin AV-viestinnän henkeen kuin lavastus- ja näyttämötaiteen keinoja suvereenisti soveltanut barokki?

Teksti ja kuvat: **Anneli Velho**
9.11.2005

Avoimet ovet AV-viestinnän koulutusyksikössä
keskiyöaikana 23.11.2005 kello 10-17 »

Heltech:in Audiovisuaalisen viestinnän yksikkö
Muotoilijankatu 3, 00560 Helsinki
Kotisivu »

Rakennuksen valmistumisvuosi: 2002
Tilaaaja: Helsingin kaupungin opetusvirasto »
Rakennussuunnittelu: ARK-house arkkitehdit Oy »

Sisustussuunnittelu: Sisustusarkkitehtitoimisto
Gullsten-Inkinen »

Sisäntuloaulan taideprojekti: taiteilija Marja
Kanervo. Marja Kanervolle myönnettiin vuoden
2001 kuvataiteen valtionpalkinto »

AV -viestinnän yksikölle myönnettiin vuoden 2002
teräsrakennepalkinto »

Tutustu muihinkin "Arabianrannan toimijat
tutuksi" -esittelyihin »

